

Κτίριο Λάζαρου Γούναρη

*Οι όχθες του ποταμού (1917).
Δεξιά διακρίνεται το κτίριο Λ. Γούναρη¹*

*Πλατεία Ερμού (1927).
Αριστερά διακρίνεται το κτίριο Λ. Γούναρη²*

Το κτίριο, ιδιοκτησίας Λάζαρου Γούναρη, ανοικοδομήθηκε από τον Βασίλειο Μπουφλή και κατοικήθηκε το 1904. Οι Μπουφλήδες ήταν οικονομικά εύρωστη οικογένεια, με καταγωγή από το Μπούφι [Ακρίτας], από όπου πήραν και το επώνυμό τους. Το κτίριο χτίστηκε για κατοικία, παρά το γεγονός ότι ήταν τεραστίων διαστάσεων. Τα χρέη από την ανοικοδόμηση της οικίας ήταν η αιτία που αναγκάστηκαν να πουλήσουν το κτίριο στον Λ. Γούναρη. Στο κτίριο στεγάστηκε εξαρχική Μητρόπολη έως το 1912 και εκεί φιλοξενήθηκε κατά την απελευθέρωση της πόλης ο Σέρβος πρίγκιπας Αρσένιος, μετά από εντολή του Μητροπολίτη Πολυκάρπου. Ο διάδοχος Κωνσταντίνος την ίδια στιγμή φιλοξενούνταν στο Μητροπολιτικό Μέγαρο³.

Πρόκειται για μια δίδυμη διώροφη κατοικία, στη συμβολή της Λ. Ελευθερίας με την οδό Μπιζανίου, με αυλή η οποία αναπτύσσεται στο πίσω τμήμα του οικοπέδου. Το ορθογωνικό κτήριο έχει επίπεδες συμμετρικά οργανωμένες όψεις και παρουσιάζει ελαφρά υποχώρηση της πρόσοψης στη θέση των δυο εισόδων. Στον όροφο, προεξέχουν οι μαρμαρίνοι εξώστες, με μεταλλικό περίτεχνο κιγκλίδωμα και ελικοειδή φουρούσια. Στη βάση του κτηρίου διαμορφώνεται «μωσαϊκό» και τα παράθυρα του ισογείου φέρουν διακοσμητικό πλαίσιο. Τα ανοίγματα του ορόφου είναι περισσότερο διακοσμημένα με τριγωνικά αετώματα. Οι εισοδοί των κατοικιών εμφανίζονται με ιδιαίτερα τονισμένη τη διάσταση του ύψους, καθώς οι δίφυλλες ταμπλαδοτές πόρτες διαμορφώνουν στη

¹ Marcel Bolotte. *Carnets de Guerre 1914 – 1919*. Διαθέσιμο στο: <http://www.atelca.fr/remy/transit/marcel/photos-high/photo-103.htm> (Ημερομηνία πρόσβασης 22/9/2015).

² Φωτοθήκη Λέσχης Πολιτισμού Φλώρινας.

³ Μεκάσης, Δ. (1993). Το κτίριο του Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης. *Εταιρία*, 13, 29 – 34

συνεχιά τους ημικυκλικούς φεγγίτες. Όλα αυτά τα στοιχεία δηλώνουν την φανερή επίδραση του γαλλικού κλασικισμού στην αρχιτεκτονική των όψεων⁴.

Από τη δεκαετία 1910-1920 και μέχρι το θάνατό του, περίπου το 1928, κατοικούσε στο συγκεκριμένο οίκημα ο γνωστός Μοναστηριώτης γιατρός Κωνσταντίνος Μιχαήλ γνωστός σε όλους με το παρατσούκλι «Μόναχος», ιδιαίτερα αγαπητός στην πόλη της Φλώρινας. Λέγεται, δε, ότι απέκτησε το συγκεκριμένο προσωνύμιο λόγω των σπουδών του στο Μόναχο της Γερμανίας. Μετά το θάνατο του γιατρού και μέχρι το 1938, ήταν Φρουραρχείο του Ελληνικού Στρατού. Τη δεκαετία 1940-1950 μεταφέρθηκε εκεί ο Σύλλογος *Αριστοτέλης* και παρέμεινε έως το 1968-1970. Στη συνέχεια, το κτίριο άλλαξε διάφορες χρήσεις⁵, έως το 1992, όταν και στεγάζει το *Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης*, το οποίο σήμερα έχει μεταφερθεί στη μόνιμη στέγη του, στο κτίριο Εξάρχου, ένα αναπαλαιωμένο εκλεκτικιστικό κτίσμα στην οδό Ταγματάρχου Φουλεδάκη.

Βιβλιογραφία

Marcel Bolotte. *Carnets de Guerre 1914 – 1919*. Διαθέσιμο στο:

<http://www.atelca.fr/remy/transit/marcel/photos-high/photo-103.htm> (Ημερομηνία πρόσβασης 22/9/2015).

Ζαρκάδα Πιστιόλη Χρ. (2003). *Η αρχιτεκτονική της Φλώρινας στην Περίοδο του Μεσοπολέμου*. Θεσσαλονίκη: Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ). Σχολή Πολυτεχνική. Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών (αδημοσίευτη διδακτορική διατριβή).

Μεκάσης, Δ. (1993). Το κτίριο του Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης. *Εταιρία*, 13, 29 – 34.

Προφορική μαρτυρία του Θανάση Βογιατζή (Goose, 30-11-2015).

Φωτοθήκη Λέσχης Πολιτισμού Φλώρινας.

⁴ Ζαρκάδα Πιστιόλη Χρ. (2003). *Η αρχιτεκτονική της Φλώρινας στην Περίοδο του Μεσοπολέμου*. Θεσσαλονίκη: Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ). Σχολή Πολυτεχνική. Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών (αδημοσίευτη διδακτορική διατριβή), τ. II, 13.

⁵ Μεκάσης, Δ. (1993). *ό.π. Προφορική μαρτυρία του Θανάση Βογιατζή* (Goose, 30-11-2015).